pink
nummer 5 – december 2011
jaargang 31

Lesbisch Archief na reddingsactie weer springlevend

Archief van Feeks tot Feniks

Een kleine twee jaar geleden werd een grote verhuiswagen volgeladen met enorm veel dozen met boeken, tijdschriften, knipsels, affiches en andere attributen die samen de jongste geschiedenis van lesbische vrouwen en hun emancipatie in Nijmegen documenteren. Het Lesbisch Archief Nijmegen verhuisde naar een tijdelijk onderkomen. Het doel was de collectie bij archieven van overheidsinstellingen onder te brengen. Met andere woorden het archief zou zichzelf afbouwen. Inmiddels zijn de plannen gewijzigd. Met de komst van stukken uit onder andere het COC archief is er eerder sprake van uitbouwen in plaats van afbouwen. PINK gaat daarom op de thee in Bottendaal, waar momenteel het LAN onderdak gevonden heeft.

An Stalpers, Ineke Duursema en Renee Schoffelen beschermen de collectie als leeuwinnen, maar kunnen enige hulp wel gebruiken. Bijvoorbeeld van iemand die goed is in het aanspreken van subsidies en mecenassen voor het digitaliseren van het materiaal. Daarmee komen de stukken voor iedereen online beschikbaar. Dat is de toekomst van de (lesbische)geschiedenis. *Foto's: Fotografica*

Ineke Duursema, An Stalpers en Renee Schoffelen spreken met warm enthousiasme over de collectie.
"Het is voor een belangrijk deel je eigen geschiedenis. Er zijn een aantal affiches in bruikleen bij het RAN ondergebracht. Naar aanleiding van de tentoonstelling over de jaren '70 in het Valkhofmuseum kreeg het RAN belangstelling voor de actiejaren in Nijmegen. Daarvan had het praktisch niets in het archief. Dat werd terecht als een belangrijk gemis ervaren. Die schade willen ze nu inhalen. Stukken die je daar in bewaring geeft moeten wel volgens specifieke regels opgeschoond, ontsloten en beschreven worden zodat ze goed gerubriceerd kunnen worden. Dan kunnen onderzoekers de juiste informatie ook goed en snel vinden. Een aantal affiches zijn overgedragen en via het RAN beschikbaar. Helaas zijn die stukken vaak niet voorzien van de juiste omschrijvingen. De deskundigheid over lesbische geschiedenis lijkt op het RAN te ontbreken. Je kunt dit werk wel uitbesteden, maar dat kost handenvol geld. Daarom kiezen wij ervoor om dit zelf te doen. Samen weten wij namelijk ook ontzettend veel van de collectie en de geschiedenis. Samen met ons netwerk beschikken we over gigantisch veel informatie. Als we dus stukken overdragen naar het RAN willen we dat dus ook met die bagage doen."

"De verhuizing twee jaar geleden was feitelijk een reddingsoperatie. Anders was het archief waarschijnlijk verloren gegaan. Veel mensen zijn blij dat we die reddingsoperatie toen uitgevoerd hebben."
Het archief is nu keurig opgeslagen in boekenkasten, hangmappen en dozen. In de kamer met de boekenkasten staat een mooie tafel waar je gemakkelijk het een en ander kunt bekijken. De ruimte wordt ook verhuurd voor vergaderingen of kleine bijeenkomsten. Het archief ontvangt incidenteel bezoekers en onderzoekers. Meestal studenten met een clinic geschiedenis of genderstudies. De site van het Lesbisch Archief Nijmegen wordt echter steeds meer bezocht.

"De site heeft nu maandelijks net zoveel bezoekers als vroeger in een heel jaar. Digitalisering van het archief is de toekomst. Wij willen de collectie digitaal beschikbaar maken via onze site. We leggen daarbij de nadruk op de Nijmeegse vrouwengeschiedenis en die van lesbische vrouwen in Nijmegen. Wij vinden het niet nodig om bijvoorbeeld de Opzij te documenteren. Onderzoekers maken steeds meer gebruik van websites. Daarbij moet je nu al rekening houden met het formaat van de smartphones die steeds meer mensen gebruiken om informatie op te zoeken."

"Wij zijn met het COC in gesprek om PINK te digitaliseren en online toegankelijk te maken.
PINK is met zijn 30 jaargangen een heel mooie doorlopende bron van documentatie van de homo-/lesbische emancipatie geschiedenis. Het is wel ontzettend veel materiaal en daarom heel veel werk. De kosten zijn ook navenant. We denken erover om dit project over vijf jaar uit te spreiden. Dan kan het COC dit bij het volgende jubileum mooi presenteren."

"Het COC is verhuisd van Villa Lila naar een klein kantoor in de Grote Broek. Dit betekent dat het COC haar grote archief niet in zijn geheel mee kan nemen naar die ruimte. Wij zijn deze zomer met Helm de Laat gaan kijken wat daar zoal opgeslagen ligt. Dat is enorm veel en slecht of deels niet gerubriceerd. De posters en affiches bijvoorbeeld troffen we opgepropt in een kast aan. Een deel daarvan hebben wij gered. Die zijn we nu aan het pletten en gaan we ook digitaliseren zodat die voor iedereen beschikbaar komen."

"Verder gaat ook het Vrouwen Documentatie Centrum De Feeks sluiten. En ook zij hebben een enorm archief over de vrouwengeschiedenis. Hun eigen archief, dat van vrouwenboekhandel De Feeks, vrouwenkafee De Feeks komen hier dan bij elkaar en we gaan dat materiaal zo goed mogelijk ontsluiten. Maar alles waar geen goede plek voor gevonden kan worden moet naar de stort. Natuurlijk willen wij hier redden wat er te redden valt. Kortom er komt nog heel wat op ons af."

Het Lesbisch Archief wordt door een kleine club vrouwen gerund.
De komende tijd is van belang dat de fysieke collectie gehuisvest kan blijven. Daarom zijn de bijdragen van Stichting Vriendin van groot belang. Overigens kunnen ook mannen 'vriendin' worden. De fysieke collectie is de basis voor het digitaal beschikbaar maken van de alle informatie, documentatie, vergaderstukken, tijdschriften, affiches, foto's, posters enzovoorts. Verder ontvangt het LAN nog altijd graag nieuwe stukken. Dus als je moeder, of oma, in de vrouwenbeweging actief was en daar interessante documentatie van heeft, is dat altijd welkom.

[BvD]

Informatie over het LAN is te vinden op www.lesbischarchief.nl Daar kan jij je ook aanmelden voor de nieuwsbrief en vriendin v/m van het archief worden door regelmatige donaties te doen.

PINK DIGITAAL

Wanneer alle jaargangen van PINK gedigitaliseerd zijn, komen ze online beschikbaar. Je kunt dan door alle edities bladeren en zoeken op naam of onderwerp. In 31 jaargangen zijn heel veel mensen aan het woord gekomen. Wanneer iemand een goede reden heeft om zijn of haar bijdrage niet online beschikbaar te willen hebben, kan deze dat aangeven bij COC Nijmegen. Mail dan naar info@cocnijmegen.nl

Pink is een uitgave van COC Nijmegen

Hoofdredactie
Bart van Dam, Michel Kiel

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Rogier Crijns, Joost Hermus, Kevin Nanlohy

Medewerkenden
Frans Eppink, Sander Hagenbeek, Cees van der Pluijm, Jac. Splinter, Marc van Unen, Marc Verburg

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Roze Lopers uitgereikt

Op 18 november werden in aanwezigheid van burgemeester Thom de Graaf drie nieuwe roze lopers uitgereikt aan Wooncentrum Nieuw Doddendaal, Woonzorgcentrum Sonnehaert en Woonzorgcentrum Vijverhof. Al in 2008 kregen Zorgcentrum De Doekenborg, Woonzorgcentrum Honinghoeve, Woonzorgcentrum Nijevelt, Zorgcentrum De Orangerie, Dienstencentrum Oud Burgeren Gasthuis en Woonzorgcomplex Zonnebaars (voorheen Nieuw Malderborgh) de eerste Roze Lopers Nijmegen. Deze huizen krijgen nu de landelijke erkenning Roze Loper Nederland. *Foto: Jac. Splinter*

Nieuwjaarswens bestuur COC Nijmegen

2011 was een mooi jaar! We hebben een jaar lang gevierd dat COC Nijmegen veertig jaar geleden is opgericht. Met inhoudelijke, spetterende en unieke activiteiten hebben we ons aan onze leden en aan Nijmegen gepresenteerd. We hebben veel nieuwe en interessante mensen leren kennen en over aandacht van de media hadden we zeker niet te klagen. 2011 was echter ook het jaar dat we definitief uit Villa Lila zijn vertrokken en de zoektocht naar een nieuw 'roze huis' zijn gestart.

We spreken de wens uit dat 2012 het jaar wordt dat de beweging weer een huis heeft en dat we de positieve energie van ons jubeljaar weten vast te houden. Als vanouds blijven we strijden voor de zichtbaarheid en acceptatie van lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen en transgenders!

We wensen u mooie en sfeervolle feestdagen en een sprankelend, gezond en roze Nieuwjaar!

Transgender vrouw vermoord door broer in Gaziantep

Op 7 oktober is Ramazan Çetin, een 24-jarige transgender vrouw uit de provincie Gaziantep (Z.O. Turkije) vermoord. De moord vond plaats in het Avukat Cengiz Gökçek Staats Ziekenhuis in Gaziantep. Het slachtoffer werd hier verpleegd nadat ze op 4 oktober was opgenomen met verwondingen, na een val "vanaf grote hoogte". De dader, Fevzi Çetin, de 27-jarige broer van het slachtoffer, vermoordde zijn zuster met een vuurwapen, twee kogels gingen door het lichaam van Ramazan Çetin, één recht door haar hoofd. De dader gaf zich na de moord aan bij de politie.

Hij verklaarde: *"Mijn broer was homoseksueel en deed aan travestie. Wij konden ons niet meer met goed fatsoen in het openbaar vertonen. Ik was al twee jaar op zoek. Vandaag hoorde ik dat hij in het ziekenhuis lag. Ik ben gekomen en heb mijn eer gered. We zijn verlost van deze schande"*. Tot de moord was besloten door de familie van het slachtoffer.
Ramazan Çetin vermeed het contact met haar familie, nadat ze twee jaar geleden uit haar ouderlijk huis vertrokken was, omdat haar familie haar seksuele voorkeur veroordeelde. Volgens een plaatselijke krant zou zij bij ziekenhuisopname tegen het personeel gezegd hebben te vrezen voor haar veiligheid. Maatregelen om haar te beveiligen waren echter niet genomen. Het ziekenhuis wilde zoals gebruikelijk bij een overlijdensgeval het stoffelijk overschot ter beschikking stellen aan de familie, woonachtig in een dorp in de provincie Kilis. Deze weigerde echter het stoffelijk overschot in ontvangst te nemen. Ambtenaren van de gemeente hebben vervolgens Ramazan Çetin begraven op een speciale begraafplaats.
Volgens autoriteiten worden in Turkije jaarlijks 20 homoseksuelen vanwege hun seksuele identiteit om het leven gebracht.
Gaziantep, hoofdstad van de gelijknamige provincie Gaziantep, is sinds 2006 zusterstad van de gemeente Nijmegen. Breaking the Silence, mensenrechtengroep van het COC Nijmegen, onderhoudt sinds 2009 contacten met enkele homoseksuele mannen in Gaziantep. Uit die contacten is duidelijk geworden dat lesbische vrouwen, homoseksuele mannen en transgenders in anonimiteit leven. 'Uit de kast komen' voor je eigen seksuele identiteit in je eigen familie, onder vrienden en in de samenleving, is uit den boze. Er rust een volstrekt taboe op een afwijkende seksuele voorkeur. Wie toch uit de kast komt, heeft te vrezen voor geweld, zelfs geweld tegen het leven zoals uit de brute moord op Ramazan Çetin blijkt.
Het COC Nijmegen vraagt aandacht voor deze flagrante schending van rechten van LHBT's (lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen & transgenders) in Turkije. We zijn geschokt door de moord op Ramazan. We zullen de komende tijd aandacht voor dit misdrijf vragen en op gepaste wijze Ramazan Çetin gedenken.

Erkenning Turkse LHBT's?

De Turkse minister Fatma Şahin van Gezin en Sociale Zaken roept het parlement op om seksuele gerichtheid en genderidentiteit op te nemen in de nieuwe Grondwet.
Voor het eerst nodigde zij een Turkse LHBT-organisatie uit op een bijeenkomst.
Het betreft een bijeenkomst ter bestrijding van geweld met name tegen vrouwen. Voor de bijeenkomst werd Pink Life Association uitgenodigd door de minister.

Pink Life-woordvoerster Belgin Çelik dankte na afloop de minister voor haar uitnodiging. Çelik vertelde journalisten dat ze tijdens de bijeenkomst een voorstel heeft ingediend om de acceptatie van LHBT's op te nemen in de nieuwe Turkse Grondwet waar het parlement nu aan werkt.
Minister Şahin heeft het voorstel welwillend in ontvangst genomen. Ze heeft daarbij gezegd actief te willen samenwerken met Pink Life Association. 'Uw voorstellen helpen ons de problemen van uw groep te begrijpen en te onderkennen'.

Minister Şahin roept het parlement op om het voorstel om seksuele gerichtheid en genderidentiteit op te nemen in de nieuwe Grondwet serieus te nemen.

'Als vrijheid en gelijkheid voor iedereen moet gelden, dan dient discriminatie op grond van seksuele gerichtheid of genderidentiteit bestreden te worden en de rechten van (LHBT) burgers erkend te worden', zegt minister Şahin.

[Bron: Today's Zaman]

Droomprins — PINK KUNST

Dit jaar verkoopt Nijmegen een groot deel van haar gemeentelijk kunstbezit. Dat is ontstaan om de kunstenaars aan te moedigen te blijven werken toen het publiek voor kunst niet bijzonder veel waardering had.
De overheid wilde voorkomen dat een potentiële Rembrandt niet erkend zou worden en mogelijke kunstschatten en rijkdommen op zolders en in kelders zouden vergaan.

Ook ik ben in de afgelopen periode bevangen geraakt door de veilingkoorts. In de vorige PINK schreef Bart van Dam al over de kunstveiling van de gemeente Nijmegen. Getipt door Bart heb ik wekelijks biedingen gedaan op allerlei kunstwerken. Met meer en minder succes. Sommige kunstenaars zijn duidelijk in trek bij verzamelaars: het werk van Robert Terwindt en Emile Viegers ging voor honderden euro's over de digitale toonbank.
Een van mijn eerste biedingen was op een werk van Jo van Dreumel. Hij heeft talloze etsen gemaakt met als thema gewichtheffers. Ik had meteen prijs voor een belachelijk laag bedrag. Ook een litho van Marc Pijnappels greep mijn aandacht en jawel, wederom was ik de trotse eigenaar van een mooi kunstwerk, voor een appel en een ei. Ik ben ook meerdere keren overboden. Hoe ver ga je dan? Soms deed ik er vijf euro bij en dan misschien nog een tientje. Ik trok een grens voor mezelf en daar hield ik me meestal aan. Na iedere veiling had ik via de mail contact met Bart van Dam om de 'score' met elkaar te delen. Een keer werd ik op het laatste moment overboden. Bart bleek de trotse nieuwe eigenaar te zijn van het schilderij waar ik ook op had geboden. Het aardige is wel dat dit mooie werk nu bij hem te bezichtigen is, dus bij een volgende PINK vergadering heb ik iets om naar uit te kijken.
Elzo Dibbets bleek tijdens de veilingen ook erg populair te zijn. Meestal werd op het laatste moment flink geboden op zijn werk. Toen een zwart-wit airbrush werk van hem werd geveild, moest ik gewoon bieden. Het was liefde op het eerste gezicht en ik was bereid om flink in de buidel te tasten. Tot mijn verbazing was er op het laatste moment geen run in biedingen en voor slechts honderd euro werd ik eigenaar van een echte Elzo Dibbets. Een paar weken geleden heb ik alle aankopen opgehaald bij het depot. Dat was een spannend moment, want tijdens de veilingen moet je jezelf middels een klein plaatje een beeld zien te vormen van het betreffende werk. En toen kwam het moment dat ik het 'Spijkerjasje' van Elzo Dibbets uit mocht pakken. In het echt bleek hij nog mooier te zijn dan ik hoopte. Een anonieme, vage jongen met een spijkerjasje en een streepjesshirt. Allerlei associaties kwamen in me op. De eerste keer dat ik het plaatje op de website zag moest ik denken aan een jonge Morrissey of misschien wel James Dean. Inmiddels bedenk ik het hoofd van Rufus Wainwright bij zijn romp, maar dat kan volgende week ook een mooie jongen zijn die ik bij Albert Heijn heb ontmoet. Met alle respect voor Elzo Dibbets vind ik 'Spijkerjasje' iets te simpel als titel. Daarom noem ik hem 'Droomprins'.

Michel Kiel

Cees van der Pluijm
v/h de shakespeareclub

MOMENTEN – 6

1969

We lagen bij het avondlijke water
We waren 15, 16, en dan gaat er
Geen prikkeling voorbij aan jonge lijven

Wat loos gestoei en dan opeens, dan staat er
Iets strak, een bijna pijnlijk hard verstijven –
Iets wat voorbij moet gaan maar ook moet blijven

De zomeravond valt, je explodeert
Je hebt je teder aan elkaar bezeerd

Apollo daalde zachtjes naar de maan
Diezelfde nacht waarin jij had beslist
Dat jij die dag je zaad niet had verkwist

Wat daar begon, zou nooit meer overgaan
Jij kon de mensen en de toekomst aan
Je was geland en wist nu wat je wist

Nijmegen is voorloper

Transgenderfestival ter ere van 40 jaar COC

Zaterdag 12 november 2011 vond in De Lindenberg in Nijmegen het Transgenderfestival plaats. Op het programma stonden feest, activiteiten en debat. De opkomst – inclusief de organisatie waren er 50 personen – was beperkter dan menig ander festival. Dit suggereerde een pioniersfunctie voor het festival. Zoals wethouder Beerten het formuleerde op de dag zelf: 'Nijmegen is ook hierin weer een voorloper'. Linda Voortman, Tweede Kamerlid voor GroenLinks beloofde zich de komende tijd sterk te maken voor de belangen van transgenders.

Eén van de 50 gasten was COC Nijmegen voorzitter Joris Blaauw. Wat hem bijstaat, is een geslaagd festival, dat een aantal onderwerpen op de agenda zette. Blaauw: 'het belangrijkste daarvan, is het feit dat de kosten van een behandeling die iemand moet ondergaan bij verandering van geslachtskenmerken, niet altijd worden vergoed. De secundaire geslachtskenmerken, zoals de borstoperatie, worden niet vergoed, terwijl ook dit met hoge kosten gepaard gaat'.

Man of vrouw

Aan de orde kwam ook of er in officiële documenten zoals paspoorten niet de optie moest worden geboden om bij 'geslacht' naast man of vrouw ook 'onzijdig' of een andere optie te kunnen selecteren. Of moeten we het geslacht als geregistreerd persoonskenmerk niet weg laten? Dat zou dan Europees moeten worden doorgevoerd. Blaauw: 'Linda Voortman gaat dat samen met Marije Cornelissen van GroenLinks Europa oppakken, beloofde ze'.

Tegengeluid

Was iedereen het hiermee eens? Blaauw: 'er waren twee tegengeluiden. Het eerste ging over de energie die het zou kosten om de regelingen betreffende registratie aan te passen, terwijl de direct belanghebbenden maar een kleine groep mensen betreft. Het tweede tegengeluid was, dat men zich neer moest leggen bij het onderscheid dat tussen man en vrouw bestaat, en dat er ook reden blijft om het geslacht in de officiële documenten op te willen nemen'.

Het dagprogramma werd afgesloten met een debat. *Foto: Eppink Fotoproducties*

Er waren ook diverse stands met sieraden, kleding en schoenen.

Foto: Eppink Fotoproducties

COC

Er werd ook debat gevoerd over de rol van het COC Nijmegen hierin. Blaauw: 'We hebben ons al tijden geleden opgeworpen als organisatie die ook de belangen van Transgenders vertegenwoordigt: streven naar acceptatie en zichtbaarheid, dat bindt ons. Maar verstrekken wij ook informatie over Transgenders, of laten we dat juist over aan de trans-organisaties? Hier zijn we niet uitgekomen. Daar zullen we het in de komende tijd nog regelmatig over hebben'. 2012 wordt voor COC Nijmegen het jaar van de Transgenders. COC Nijmegen gaat energie stoppen in laagdrempelige informatie, een landelijke database van ervaringen, informatie aan hulpverleners en het oprichten van zelfhulpgroepen.

Het festival werd georganiseerd door COC Nijmegen. Voelen transgenders zich wel thuis bij het COC? Joris Blaauw: 'er zijn ongetwijfeld ook transgenders die zich niet door het COC vertegenwoordigd voelen of het zelfs met ons oneens zijn. Die personen voelden zich ook niet tot het festival aangetrokken. Zij zullen er niet geweest zijn'.

[JH]

Voor meer foto's van het festival: www.eppinkfotoproducties.nl

Bromet zoekt gepeste homo/lesboparen voor documentaire

Programmamaker Frans Bromet werkt aan een documentaire over lesbische of homoparen die in hun woonomgeving weggepest worden en zoekt paren die in deze documentaire daarover willen vertellen. Het idee is ontstaan naar aanleiding van nieuwsberichten over homoseksuele en lesbische paren die zich, door pesterijen in hun woonomgeving, genoodzaakt voelden te verhuizen. In een documentaire wil Bromet deze pesterijen en het effect dat het op de slachtoffers heeft, middels een soort videodagboek, in beeld brengen. De paren beschikken zelf over een kleine camera waarmee ze op hun eigen manier de problemen in beeld kunnen brengen. Daarnaast zal Frans Bromet interviews afnemen. Ben jij of ken jij iemand die gepest wordt om zijn seksuele gerichtheid en voor de camera zijn of haar verhaal wil vertellen? Mail dan naar: emma@bromet.nl of bel naar: 020-4363594 (Emma of Olivia). [Bron: www.bromet.nl]

Televisie-optreden Team Voorlichting

Onlangs bracht Hart van Nederland (SBS6) een item over de verplichting tot voorlichting op middelbare scholen. Hierbij werden beelden gebruikt van een voorlichting van COC Nijmegen, opgenomen op het Merlet College in Cuijk. Ook het actualiteitenprogramma Een Vandaag heeft interesse getoond. Waarschijnlijk worden op 8 december beelden getoond van een andere voorlichting.

Eervolle vermelding Roze Loper

De Roze Loper heeft op 28 november een eervolle vermelding ontvangen van Movisie. De Roze Loper, bedacht door de werkgroep Senioren van COC Nijmegen, was in de race voor de Movisie Diversiteitsprijs 2011. Deze prijs bekroont jaarlijks een project dat invulling geeft aan diversiteit op lokaal, regionaal of landelijk niveau. Het thema dit jaar was 'Ouderen, de generatie van de toekomst?' De Diversiteitsprijs is toegekend aan 'Op stap met oma' van Stichting Welzijn Innovatiegroep Nederland.

40 jaar – Marc van Unen

In 1971 overspoelde een emancipatiegolf het Oude Continent. Niet alleen werd in Zwitserland eindelijk het vrouwenkiesrecht ingevoerd (rijkelijk laat voor een land dat zich ontwikkeld noemt), in hetzelfde jaar werd COC-Nijmegen opgericht. In de vorige Pink is daar al uitvoerig aandacht aan besteed. En eind oktober is dit jubeljaar groots en meeslepend gevierd met een Pluijmshow en een KissKissclub waar mijn frêle lijf nog van moet bijkomen. Het voelde een beetje alsof het jacht- en wildseizoen in één avond werden geopend: er werd gelonkt en met geloken ogen geloerd, ik zag hitsig hijgende meisjes op het rookterras elkaar versieren met natte vloeitjes en tegen het eind van de avond lagen rondom de dansvloer slordig neergesmeten hippige wollen mutsjes en schrijlings afgeworpen giletjes en andere kledingstukken. Voor mij allemaal tekenen dat een feestje geslaagd is. Liever nog had ik her en der wat verlepte schalen aardappelsalade gezien (in mijn familie steevast '' koude schotel'' genoemd), ontsierd door wat sigarettenpeuken, maar je kunt niet alles hebben. Ergens aan de randen van de nacht keerde ik huiswaarts. Immers, ik ben nog ouder dan het COC en dan wil je soms gewoon gaan liggen zonder erotische bijbedoelingen. Ik liep met de fiets aan de hand richting huis; niet omdat ik een lekke band had maar omdat ik een bekeuring voor rijden onder invloed probeerde te voorkomen. Onderwijl dacht ik terug aan mijn eigen 40ste verjaardag. Het was de tweede keer in mijn leven dat ik een surpriseparty kreeg. De eerste was door mijn ouders georganiseerd voor mijn 25ste verjaardag. Wat nu schier onmogelijk lijkt lukte mijn moeder in een vloek, een zucht en een paar caballero's zonder filter: een feest organiseren zonder internet, zonder mobieltjes, zonder sms-en en zonder routeplanner. Totaal overrompeld was ik die middag in augustus 1994 toen de verjaardagsborrel voor mijn ouders in feite een verrassingsfeest voor mij bleek te zijn.
Twee jaar geleden werd alles nog eens dunnetjes overgedaan. Nu dacht ik voorbereid te zijn. Immers, ik werd veertig en mijn moeder was het jaar daarvoor overleden. Wat de band is tussen een homo en zijn moeder hoef ik niemand uit te leggen. Mijn nichtje had mij naar haar huis gelokt alwaar ik dacht te weten welk lot mij te wachten stond: een door haar man gemaakte foto van een filmfragmentje uit 1970 waarop mijn moeder, vader, zus en ik te zien zijn. Me schrap zettend voor de emotionele schok gooide ik de deur van de voorkamer open om luidkeels toegezongen te worden door al mijn vrienden en dinnetjes. Ik vond het geweldig, al vervloekte ik wel het feit dat ik niets aan mijn waaihaar had gedaan, mijn deodorantje niet had bijgekit en niet eens de moeite had genomen een kekke sneaker aan te trekken.
Wie 40 wordt heeft wat te vieren, dat was in de Lindenberg wel duidelijk. In een tijd waarin SGP-politici weigerambtenaren vergelijken met vegetarische koks die gedwongen worden vlees te bakken is het geluid van het COC tevens hard nodig. Want het kan niet altijd feest zijn. Soms moet er ook stampij worden gemaakt. Ik mag daar graag aan mee doen, wel het liefst met een glaasje bellenwijn in mijn handen. Dat zal de leeftijd wel zijn: zonder glaasje vrolijkheid word ik een weigercolumnist!

MULAWAN

Open je ogen, je geest, je mond en dan ook nog de grenzen!

Iedere even week op vrijdag een solidariteits en diervriendelijke maaltijd in de Klinker, Van Broeckhuizenstraat 46, Nijmegen.
Opbrengst gaat naar migranten in nood.
Reserveren is noodzakelijk op donderdag of vrijdag: mail naar mulawan_eetcafe@hotmail.com of bel 06-17240896, 024-3605208

DE TUSSENBALANS – *Marc Verburg*

Geboortedatum en plaats:
21 juni 1967 te Oosterbeek.
Opleiding: HBO Creatieve Therapie Drama.
Beroep: Grafisch vormgever.
Werk: Zelfstandig ondernemer (communicatie en grafische vormgeving) sinds begin 2010: Marc Verburg Communicatiedesign.
Woonsituatie: L.A.T.-relatie.
Woont samen met: Davide La Cara (40), sinds 2005.
Huiselijk ingesteld: Nogal. Ik werk ook aan huis en als het zo uitkomt, vind ik het prima als er dagen voorbij gaan waarop ik niemand anders zie. Ik verveel me nooit een moment en geniet van de stilte binnen mijn eigen, vertrouwde omgeving.
Trouw, monogaam: Beetje sleetse en vastgeroeste begrippen, merk ik, wanneer ik ze op mijzelf probeer toe te passen. Mijn partner en ik zijn namelijk bijzonder trouw aan elkaar, gaan voor elkaar door het vuur en zouden met geen ander ons leven willen of hoeven delen. Maar Van Dale is het er vast niet mee eens. Die wil het dan weer over seks hebben. Zo kortzichtig.
Vrienden/vriendinnen: Vrienden zijn erg belangrijk in mijn leven. Waarbij ik weinig waarde hecht aan het 'onderhouden' van vriendschappen door bij elkaar de deur plat te lopen. Integendeel, echte vrienden zijn juist vrienden, gewoon omdat ze er voor mij zijn. En ik er voor hen. En ja hoor, het betreft in mijn geval vooral vrouwen. Opvallend daarbij is ook dat menigeen 60 jaar of ouder is. Mijn aller-, aller, állerbeste vriendin is Bertie uit Amsterdam. Zij is 72, maar als ik zeg 52, geloof je het ook. Zij is een wijze, witte heks en ik geloof dat er niemand anders op de wereld is, die zoveel saillante details uit mijn leven kent. Helaas laat haar gezondheid reizen niet toe, maar ik zoek haar zoveel mogelijk op en verder bellen en mailen we elkaar plat. We janken en lachen het nodige af...
Geloof: Ik hang geen religie aan, maar geloof in de samenhang van alles en iedereen in het universum. Het leven is mooi zoals het is, zolang je vanuit liefde en oprechtheid handelt. Dat laatste is dan ook meteen de valkuil. Maar al te vaak raken we gefrustreerd door het leven en handelen we uit teleurstelling of het gevoel dat ons onrecht is aangedaan. Meer en meer lukt het mij te accepteren dat het leven precies zo is als het zou moeten zijn. Niet wie wij zijn is wat ons tegenhoudt, maar wie we denken niet te zijn. We laten ons leven vaak te veel bepalen door onze gedachten. Ik probeer juist te drijven op vertrouwen en intuïtie. Ik heb genoeg in het leven verloren om te weten dat er nog meer overblijft om voor door te gaan. Want morgen, morgen is alles weer anders.
Kinderwensen: Neen. Ik ben al maanden aan het twijfelen of ik een hond zal nemen en vind zelfs dát te bedreigend voor mijn gevoel van vrijheid en onafhankelijkheid. Ik ben eigenlijk niet zo heel erg gek op kinderen en helaas hebben ze dat ook veel te snel door ondanks mijn pogingen ze met oprechte nieuwsgierigheid aan te spreken. Ik blijf toch een beetje die bizarre oom. Enkel een sprankje ijdelheid doet me nog wel eens afvragen hoe mooi het geweest zou zijn om een nazaatje van mijzelf te zien rondhuppelen. Of hoe troostrijk om op mijn 70e als trotse vader bezoek te krijgen van mijn eigen vlees en bloed.
Politieke voorkeur:
D66. Ik heb nooit zo'n duidelijk inzicht in de standpunten en programma's per partij. Daarom doe ik elke keer weer zo'n test op internet, waarbij ik de vragen vanuit het diepste van mijn hart probeer te beantwoorden. Stiekem hoop ik dan dat er een extreme uitslag uitkomt, maar nee, altijd weer die gulden middenweg van D66. Het zal ook wel kloppen dan, maar de laatste keer stemde ik strategisch (dacht ik) toch PvdA.
Lengte: Ja, vraag eens iets luchtigs: 1,83 m.
Gewicht: 79 kg.
Vervoermiddel: Na 13 jaar een auto van de zaak te hebben gereden, kocht ik vorig jaar dolblij een oude, goedkope, best flitsende Alfa Romeo die ik twee maanden later duur moest laten repareren. Dat heeft de relatie een beetje bekoeld. En ik geef al niet zo heel veel om auto's. Net als voor computers geldt: ze moeten het gewoon doen! Ik heb ook nog een fijne mountainbike om de Ooijpolder mee in te rijden.
Hobbies: Zingen, theatermaken, uit eten en op vakantie gaan.
Favoriete literatuur: Het lukt mij simpelweg niet de rust van het boekenlezen te vinden. Mijn lectuur beperkt zich dus tot blaadjes van allerlei kunne: van LINDA. tot Happinez en van Nieuwe Revu tot KIJK. Maar tv en internet leiden mij ook daarbij al veel te snel weer af.
Favoriete films: The Sound of Music, Amadeus, Torch Song Trilogy, The talented Mr. Ripley, Titanic, Moulin Rouge en – om heel andere redenen - Shindler's list.
Favoriete muziek: Musical en alle andere softiemuziek. Hoe sentimenteler, hoe mooier. En zeker ook Nederlandstalig, al is mijn Marco Borsato-periode nu wel een beetje voorbij. Ik vind ook zelden meerdere nummers van één artiest heel geweldig. Het gaat meer om de persoonlijke gebeurtenissen waaraan het lied voor mij gekoppeld is.
Welke kranten lees je: Geen enkele. Weer dat lezen, hè? Ik heb wel een bizarre verslaving voor nieuws op tv waarbij ik soms zelfs na het halfachtnieuws van RTL4 naadloos overstap op het achtuurjournaal. Checken of het allemaal wel echt zo gebeurd is.
Favoriete omroep: Ik heb hem toch vooral op RTL staan, realiseer ik me nu. Hou erg van next-top-modelletjes die elkaar de ogen uitkrabben, rare meisjes in een jungle en wat dies meer zij. Uiteraard gaat er ook geen zangtalentenjacht ongemerkt aan mij voorbij. Pauw en Witteman sla ik evenmin ooit over. Is dat VARA? Ik vind dat omroepgedoe toch een beetje kunstmatig, hoor. Laat ze lekker fuseren.
Favoriet vakantie-oord: In mijn vorige relatie maakte ik vele, exotische reizen naar verre oorden en die behoefte kriebelt nog steeds. Davide deelt die passie helaas niet zo, hoewel we afgelopen zomer naar Costa Rica, Panama en Nicaragua zijn geweest. Boven aan mijn lijstje staat nu Argentinië; ik wil de tango – die ik zelf jarenlang heb beoefend – in Buenos Aires zelf meemaken. En dan is er natuurlijk nog Gran Canaria, voor de broodnodige zon tussendoor; zelfs als ik er van tevoren alweer een beetje tegenopzie om door de Yumbo te moeten slenteren.
Favoriet eten: Met een Italiaan aan mijn zijde die het letterlijk van zijn moeder met de paplepel ingegoten heeft gekregen, heb ik wel geboft. Maar liever nog eten we buiten de deur. Ik vreet álles! Van sushi tot frikandel speciaal. Maar in een restaurant toch liever geen schnitzels met Stroganoff-saus. Graag een beetje meer creativiteit en verfijning alstublieft.
Favoriete drank: Chardonnays en Sambuca!
Favoriete kleding: G-Star. Zolang het er niet schreeuwend op staat. Ik ben geen uithangbord.
Uitgaan: Ben niet zo'n caféstapper. Ga wel graag uit eten of naar de film en blijf dan met plezier in LUX hangen.
Verslavingen: O jee. Ik ben erg verslavingsgevoelig. Ik heb 20 jaar gerookt en nog elke dag opgelucht dat ik nu ruim 7 jaar gestopt ben. Maar ja, dan drink je weer een wijntje meer. En chocola of kaas laat ik ook niet liggen. Voor mij geldt voor alles dat ik het midden tussen gezond en lekker moet blijven bewaken. Bah, volgende vraag!
Goede eigenschappen: Ik ben erg open en direct. Omdat ik een broertje dood heb aan oppervlakkigheid, neem ik zelf graag het initiatief het achterste van mijn tong te laten zien. Ik kan goed luisteren en hulp bieden. Dit alles leidt vaak tot mooie en waarachtige ontmoetingen met anderen en dat is wat ik het belangrijkste vind in het leven.
Slechte eigenschappen: Die hangen vaak samen met de goede, hè? Soms ben ik te naïef en krijg ik het deksel op mijn neus. Mensen zijn er niet altijd van gediend als je te dichtbij wilt komen. Of ik raak teleurgesteld als ik het gevoel heb mezelf weer eens wegegeven te hebben. Dan ga ik vreselijk in een hoekje zitten mokken of juist lopen trappen omdat ik mijn zin niet heb gekregen. Bah, wat een naar mannetje ben ik dan.
Wat zie ja als hoogtepunt in je leven: Mijn 40e verjaardag vierde ik met het geven van een eenmalige voorstelling in theater De Lindenberg, nu 4 jaar geleden: 40 Zomers. Een zaal vol vrienden, familie, collega's en enkele nietsvermoedende theaterliefhebbers die op de goeie gok kwamen kijken. Met een liveband en Davide en een vriendin als backing zong ik Nederlandstalige liedjes die ik koppelde aan gebeurtenissen en projecties van film- en fotomateriaal uit mijn leven. Een zinderende zomerdag die ik mijn leven niet meer vergeet.
En wat als dieptepunt: De dood van mijn moeder, 6 maart jl. Zij was nog maar 66 en overleed onverwachts aan de complicaties van wat een eenvoudige ingreep had moeten zijn. Tweeëneenhalf jaar eerder overleed mijn vader op soortgelijke wijze en eveneens op 66-jarige leeftijd. Mijn overtuiging dat mijn moeder mijn vader – misschien onbewust – achterna wilde, is als een soort troost voor mij. Laat ze maar met elkaar gelukkig zijn, als er zoiets bestaat. Maar het gemis en het verdriet voor mijzelf zijn groot en het heeft mijn kijk op het leven voorgoed veranderd. Zelfs, tot mijn verrassing, in positieve zin. Ik heb daar samen met Anja Maas en René Stephan een lied over geschreven waarmee ik op 3 december COC Nijmegen vertegenwoordig in de finale van het COC Songfestival in Middelburg.
Bewondering voor: Iedereen die in zichzelf gelooft, daar trouw aan is en zijn dromen durft na te jagen.
Hekel aan: Mensen die ervan uitgaan dat hun waarheid dé waarheid is en je met hun oordeel om de oren slaan.
Val op (uiterlijk of karakter): Ik val alleen op uiterlijk. Nee, grapje. Ik merk wel dat ik uiteindelijk weinig heb met iemands fysieke kenmerken, maar toch is het altijd iets in het gezicht dat de eerste aantrekking veroorzaakt: een twinkeling in de ogen, een speciale lach. Mooie tanden, daar kan ik vaak voor vallen. En zoals ik al zei: ik knap af op oppervlakkigheid maar val voor mensen die hun ware zelf durven laten zien en niet bang zijn zich daarbij kwetsbaar op te stellen. En o ja, als de humor of relativering ontbreekt, gaat het zeker niks worden.
Eerste homoseksuele ervaring: Ik was 19 en hij was 33. En het werd zomer. Zoiets. Hij was mijn docent en dat kón natuurlijk helemaal niet. Maar ik vond het prachtig en ook achteraf erg integer door hem aangepakt. Ik had mij geen mooiere ontgroening kunnen voorstellen.
Heteroseksuele ervaring: Ik was 18 en zij was 28. En het werd zomer. Zoiets. In een smoezelig hotel in Parijs ontmoetten een vriendin en ik een Nederlands groepje. Met mijn dronken kop belandde ik met één van hen in bed waar ik tegen beter weten in vreselijk mijn best probeerde te doen. Destijds weet ik het maar aan de drank dat we het 'vooral gezellig' hadden. Nu weet ik wel beter.
Coming out: Op mijn 20e – ik had net een maand een relatie die nog 18 jaar zou duren – verloor een goede studievriend zijn tweelingbroer en ik merkte dat mijn ouders totaal geen referentiekader hadden om mijn verdriet hierom te kunnen plaatsen. Zij kenden mijn studievriend niet, laat staan zijn broer. Ik dacht: dat moet me niet gebeuren als mijn geliefde ooit iets overkomt. Na de uitvaart ben ik naar huis gereden en heb ik het mijn ouders verteld en kon het leven pas echt beginnen.
In welke zin geëmancipeerd: Ik zou werkelijk niet weten hoe ik deze vraag moet beantwoorden omdat ik niet begrijp ten opzichte van wie of wat ik me moet emanciperen.
Homo/lesbobars: Hoewel ik niet vaak de kroeg induik, ga ik graag naar Mets. Leuk dat nu ook Scandal zijn deuren heeft geopend; het werd namelijk wel een beetje armetierig in Nijmegen. Een enkele keer ga ik naar de KissKiss of Vreemd. Maar ja, dat huiselijke, hè...
Andere ontmoetingsgelegenheden: Uit eten is hobby nummer 1. Ik heb zelfs mijn leukste klant zomaar aan een tafeltje naast mij ontmoet. Maar ook andere, leuke gesprekken ontstaan vaak tijdens het eten. Zeker bij Lodewijk, mijn stamrestaurant om de hoek. Daar staan de tafels zo dicht bij elkaar dat je eigenlijk altijd samen met je buren dineert. Ik hou ervan.
Discriminatie-ervaringen: Afgelopen zomer hadden we een overstap in Houston en in navolging van het heterostel voor ons, toog ik samen met Davide naar het douaneloket, maar werd ik na een paar vragen aangaande onze realtie gesommeerd terug in de rij te stappen en mijn beurt af te wachten. Ik kookte van binnen, maar hield me vast aan de troostrijke gedachte dat me dit op Schiphol toch niet zou gebeuren. Verder heb ik gelukkig weinig negatieve ervaringen, maar ook in Nederland hangt er toch vaak van alles in de lucht. De kunst is om vooral trouw aan jezelf te blijven en anderen geen kans te bieden je op negatieve manier te bejegenen.
Potenrammerervaringen: Nee, zulke extreme ervaringen heb ik gelukkig nooit gehad, maar ook foute opmerkingen kunnen mij diep raken. Laatst nog stond ik met Davide bij een biljartafel en vroeg ik een jongen even een stap opzij te doen opdat ik een geniale stoot kon maken. Daarop reageerde hij ten overstaande van zijn vriendengroep overduidelijk denigrerend door een kleine nichtenimitatie ten beste te geven. Zonder na te denken tikte ik met de achterkant van mijn keu net iets te hard op zijn hoofd en vroeg met mijn allerliefste glimlach: 'Wat zei je?' Wel een fijn gevoel hem tegenover zijn vrienden prompt uit z'n machorol te zien vallen, maar ik moet toegeven dat ík fysiek natuurlijk wat agressiever was dan hij. Toch vraag ik me af wie er het meeste pijn leed in deze aanvaring. Want zelfs op mijn 44e ben ik nog steeds gevoelig op dit punt. Hm, dit bedoelden jullie vast niet potenrammen...
In voor park/baan, sauna's, blind dates of andere avonturen: You name it. Wel graag binnen, hoor. Lekker warm en met het licht aan. Ach, er valt nog zoveel te beleven en het leven is maar zo kort. Ik maak me overigens wel een beetje zorgen over de verslapping die er lijkt te heersen met betrekking tot safe seks. Toen ik zelf seksueel ontluikte, kwam hiv net op en stond het nog gelijk aan AIDS en dood. Tegenwoordig lijkt bare 'best wel hip' en vraag ik me af of men zich wel voldoende laat testen. Ik ben er op zijn zachtst gezegd niet zo blij mee.
Waar ben je eigenlijk te veel mee bezig: De prikkels die internet en social media mij bieden. Ik ga echt óveral op in en eigenlijk kost me dat te veel tijd die ik liever zou willen besteden aan zaken met meer diepgang en vervulling.
En waar te weinig mee: Met stil en rustig zijn.
Speciaal doel of ideaal: Sinds mijn moeder is overleden, houd ik me erg bezig met sterfelijkheid en de zin en onzin van het leven. Het enige wat we echt hebben is het nú. En zelfs dat is zo weer voorbij. Ik denk dat we met meer ontspanning en gevoel van vrijheid door het leven kunnen gaan als we de dood daar nu al een plek in geven. Momenteel doe ik in Amsterdam een cursus genaamd 'Leven met de Dood' waarin ik meer over dit uitgangspunt hoop te leren. Op langere termijn heb ik het ideaal andere mensen te begeleiden bij de dood, al weet ik nog niet in welke vorm. Maar eer het zover is zal ik eerst zelf moeten uitzoeken welke plek ik dood, verlies en eindigheid geef.

Algemene Ledenvergadering COC Nijmegen 25 november

Op naar de St. Antoniusplaats?

Op 25 november jl. vond de algemene ledenvergadering van COC Nijmegen plaats in De Klinker. Er was een volle agenda, met wijzigingen in statuten en huishoudelijk reglement. Het beleidsplan 2012-2015 werd gepresenteerd en er was een verkiezing voor bestuursleden. En er is nieuws over een mogelijk nieuw onderkomen!

Het voltallige COC bestuur. V.l.n.r.: Tjeu Borremans, Swen Hartman (penningmeester), Oot Kerkhoven (secretaris), Joris Blaauw (voorzitter), Nelis de Wit, Ruth Seuren.

Nieuw pand?
Onlangs is het COC vertrokken uit het pand Villa Lila. Voorzitter Joris Blaauw licht toe: "De situatie in Villa Lila was tamelijk onleefbaar geworden. Daarom hebben we ook sinds augustus geen huur meer betaald." Het COC heeft nu tijdelijk een secretariaat in de Grote Broek. Het bestuur heeft samen met DITO! een geschikt pand gevonden. Vrouwendocumentatiecentrum De Feeks gaat weg aan de St. Antoniusplaats. Dit pand is eigendom van de gemeente en het zou zeer geschikt kunnen zijn voor COC en DITO!: alle ruimtes zijn gelijkvloers en op de begane grond gesitueerd. Er is een grote ruimte waar activiteiten georganiseerd kunnen worden. Deze ruimte is groter dan de foyer in Villa Lila. Daarnaast zijn er twee andere ruimtes waar een secretariaat en een vergaderruimte gemaakt kunnen worden. Er is tevens een aparte rolstoelingang, waardoor het pand aan alle gebruikerseisen lijkt te voldoen. COC en DITO! nemen het voortouw en zullen over dit pand gaan onderhandelen met de gemeente. Ook andere gebruikers, zoals koor Cantus Obliquus, kunnen gebruik maken van dit pand. Omdat het een huurpand betreft zijn we niet afhankelijk van het geld dat door Stichting Beheer Homohuis Nijmegen wordt beheerd. Wel zal eventueel een beroep worden gedaan op de stichting in verband met de inrichting of noodzakelijke aanpassingen aan het gebouw (bijvoorbeeld geluidsisolatie). De aanwezige leden geven het bestuur unaniem het mandaat om met onderhandelingen over dit pand verder te gaan.

Nieuw jongerenteam
Het bestuur heeft besloten om ook als COC een jongerenteam op te richten. Hoewel DITO! zich specifiek op jongeren richt, is er toch behoefte aan een actievere rol van het COC. Onder leiding van Susanne te Braak zal een team worden opgericht dat zich richt op jongeren, gay-straight alliances en maatschappelijke stages.

Fondsenwerving Javier Berrios
Eerder dit jaar won het landelijk COC de Jos Brink prijs voor vrijwilligers waarvan € 1200,- gedoneerd is aan Javier Berrios, zodat hij in Nicaragua voorlichtingen over homoseksualiteit kan blijven geven. Met dit geld kunnen ongeveer twaalf voorlichtingen worden gegeven. Daarnaast is er €1250,- gedoneerd tijdens de jubileum Kiss Kiss Club. In totaal gaat er dus € 2450,- naar Javier Berrios.

Wijzigingen statuten en huishoudelijk reglement
Het bestuur heeft enkele wijzigingen voorgesteld t.a.v. de statuten en het huishoudelijk reglement. De belangrijkste wijziging betreft de doelgroep van het COC. In de statuten wordt gesproken over "homoseksuelen". Het bestuur wil deze doelgroep uitbreiden naar: "lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen en transgenders". Ook het landelijk COC heeft te kennen gegeven deze wijziging te willen doorvoeren. Alle wijzigingen zijn unaniem aangenomen door de aanwezige leden.

Volmacht voor afwezigen
Nog een wijziging betreft de volmacht om bij afwezigheid toch een stem uit te kunnen brengen bij een algemene ledenvergadering. De vergadering stemt in met de volgende wijziging: ieder lid is bevoegd zijn stem te doen uitbrengen door een schriftelijk daartoe gemachtigd ander lid. Niemand kan echter voor meer dan één ander lid als gevolmachtigde optreden.

Beleidsplan 2012-2015
Voor het eerst is een meerjaren beleidsplan opgesteld. Voor de periode 2012-2015 richt het bestuur zich op vier pijlers: heteronormativiteit, beeldvorming en doelgroepen, het werkgebied en zichtbaarheid en actie. Qua organisatie zal er er meer aandacht zijn voor: vrijwilligers, professionalisering, financiën, samenwerking en huisvesting. Ieder jaar zal het bestuur een doelgroep centraal stellen. In 2012 ligt de focus op transgenders en transseksuelen. Ook de begroting voor 2012 werd unaniem goedgekeurd.

Verkiezing bestuursleden
Tjeu Borremans werd unaniem herkozen als algemeen bestuurslid. Ook drie nieuwe bestuursleden zijn unaniem gekozen door de ledenvergadering: Swen Hartman is de nieuwe penningmeester. Daarnaast zijn Ruth Seuren en Nelis de Wit gekozen als algemene bestuursleden. Linda van der Leest is i.v.m. persoonlijke omstandigheden gestopt met haar bestuurswerk. Het nieuwe bestuur bestaat nu uit zes leden (zie foto).

Standpunt pedofilie
Tijdens de vorige ALV werd gevraagd om een standpunt t.a.v. pedofilie in te nemen. Het bestuur stelt dat pedofielen geen doelgroep van het COC vormen. De aanwezige leden ondersteunen deze visie en zoals hiervoor al beschreven zijn de doelgroepen eerder al duidelijk vastgesteld.
Samenvattend is er dus een hoop beweging zichtbaar bij COC Nijmegen. Het bestuur kreeg daarom welverdiende complimenten voor de goede voorbereiding van de vergadering en voor de gepresenteerde plannen.

[MK]

Gezonde Vrijwilligers Gezocht

Het UMC Sint Radboud doet onderzoek naar het cognitief functioneren van Nederlandse HIV seropositieve patiënten in vergelijking met gezonde personen. Kennis hiervan is van groot belang. Want als blijkt dat patiënten met HIV cognitief slechter functioneren dan gezonde personen, kunnen artsen bij de keuze van de behandeling hiermee rekening houden. Dat gebeurt over het algemeen nu niet.

Doel & Inhoud
Het doel van het onderzoek is om verschillende onderdelen van de cognitie zoals het geheugen, het concentratievermogen en de kennisverwerking bij patiënten met HIV in kaart te brengen en dit te vergelijken met gezonde personen. Dit wordt gedaan door middel van een aantal neuropsychologische tests. Deze neuropsychologische tests zijn erg praktisch van aard. Zo kan er bijvoorbeeld gevraagd worden enkele woorden of plaatjes te onthouden of zo snel mogelijk met een knop op iets te reageren. Ook worden vragenlijsten afgenomen. Het onderzoek zal ongeveer tweeënhalf uur in beslag nemen.

Deelname
Wij zijn op zoek naar gezonde mannen en vrouwen uit de regio Arnhem/Nijmegen die voldoen aan de volgende criteria:
– U bent tussen 25 en 65 jaar oud
– U ben minder dan een jaar geleden negatief getest op HIV
– U gebruikt geen medicijnen tegen depressie of psychose
– U heeft geen epilepsie
Als u geïnteresseerd bent in deelname kunt u een mail sturen naar onderzoeker Marloes Janssen: M.Janssen@mps.umcn.nl, met daarin uw naam en telefoonnummer. Vervolgens zal u een uitgebreide informatiebrief ontvangen per mail. Enige tijd hierna wordt er telefonisch contact met u opgenomen en zal u een aantal vragen gesteld worden. Aan de hand van deze vragen wordt bepaald of u aan de criteria voor deelname voldoet. Als dank voor uw deelname ontvangt u een Iris-cheque t.w.v. van 20 euro.

UMC St Radboud

Voor een gezond seksleven

Beschadigd rubber

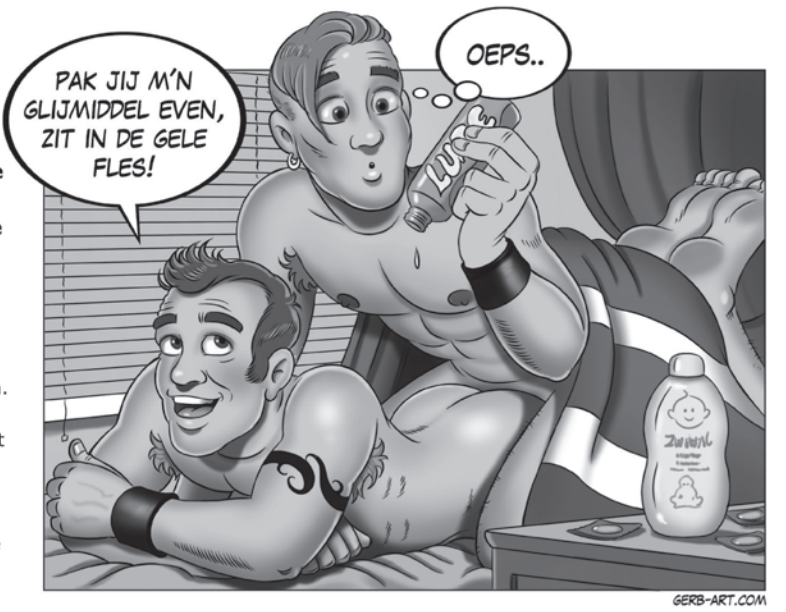

Ongelukje met een condoom gehad? Post Exposure Prophylaxis, in de volksmond PEP, kan de kans op een hiv-infectie verkleinen. Ramon (38) weet er alles van. Hij maakte ooit de blunder zijn glijmiddel te verwisselen met babyolie.

Ramon vertelt: 'Het klinkt misschien wat vreemd, maar ik gebruik babyolie in de keuken. Het roestvast staal gaat er mooi van glanzen. Ik heb het altijd in huis, net als glijmiddel trouwens. Maar dat giet ik dan over in de lege fles Zwitsal babyolie. Ik vind het er zo dik bovenop liggen om met zo'n enorme zwarte fles op stap te gaan. Ik heb liever mijn gele flacon bij me.'
Zo ook die keer toen hij een date had met Marc. Ramon: 'Ik herinner het me nog als de dag van gisteren. Het is een druilerige zondagmiddag en ik zit te internetten. Via Gaydar krijg ik een berichtje van Marc, een Australische *hunk*, die al jaren in Amsterdam woont. Een plaatje van een vent en nog top ook: *Hi darling, you look lovely! Feel like a date?* Ik klik zijn profiel aan en zeg hardop: wow, die lust ik wel. *On my way*, schrijf ik terug. Ik spring onder de douche en pak mijn Zwitsalfles uit het medicijnkastje. Ik heb de fles met glijmiddel ooit gemerkt met een zwarte viltstift, maar door het vele gebruik is dat vervaagd. Marc blijkt om de hoek te wonen, dus ik kan er binnen tien minuten zijn. Met een *big smile* staat hij me bovenaan de trap op te wachten.'

Babyolie
'We drinken een wijntje, kletsen wat en beginnen te zoenen. Het voelt super! Ik pak condooms en glijmiddel uit mijn tas. *'You know that you can't fuck with baby oil, it will damage the rubber'*, zegt Marc als hij mijn gele fles ziet. 'Weet ik', antwoord ik, 'maar het is glijmiddel. Het zit alleen in deze fles. Niet veel later lig ik met mijn benen wijd. Ik pak de fles maar door de rush van de poppers en de joint, merken we niet dat er een herkenbare babylucht uit de fles ontsnapt. Ik zal je de details van ons geile avontuur besparen, maar als Marc klaarkomt, en zijn pik terugtrekt roept ie. *'Fuck!'. 'We just did'* zeg ik, nagenietend van de intense neukbeurt, maar Marc wordt steeds stiller. *'Nee hoor, niets aan de hand'* zegt hij als ik ernaar vraag. Als ik onder de douche sta, hoor ik Marc de badkamer binnenkomen. *'I have to tell you something'* en hij laat me zijn gescheurde condoom zien. *'It smells like baby oil.'* 'Verdomme, heb ik in de haast toch de verkeerde fles gepakt.'

PEP-kuur
Maar Marc is nog niet klaar: *'Ik ben hiv-positief,'* vertelt hij. Ik schrik me rot. *'Ik ben hiv-negatief'. 'Lets get some PEP tomorrow'.* Ik wist toen niet wat PEP was, maar Marc legt uit dat ik een kuur kan krijgen waarmee je zo snel mogelijk (binnen 72 uur) na onveilige seks moet starten, om de kans op hiv-infectie te verkleinen. De volgende ochtend zijn we samen naar de GGD gegaan. Gezien het gelopen risico schrijft de soa-verpleegkundige meteen een PEP-kuur voor. Ik moest een maand lang een hoge dosis hiv-remmers slikken. Drie maanden daarna ben ik opnieuw hiv-negatief getest. Achteraf ben ik erg blij dat Marc me die avond op PEP heeft gewezen. Ik vind dat iedereen van PEP moet weten. Het kan veel zorgen voorkomen. O ja, en gebruik nooit babyolie op je condoom.'

Ga naar mantotman.nl

Over roze en andere drijfveren als ontwerper

Zo kan het ook: Jac. Splinter

Op 8 oktober j.l. is aan de Mr. Franckenstraat de COC-40 jaar-plaquette aan de gevel onthuld. Ontwerper Jac. Splinter maakte het ontwerp hiervoor. Ik spreek met hem over zijn *drive* als kunstenaar in zijn werk- en bedenkatelier in het oude *Nyma*-gebouw, beter bekend onder de naam *de Vasim*. In de inspirerende omgeving van zijn creatieve atelier voelt hij zich als een vis in het water. Hier komt de Nijmeegse bedenker Jac. Splinter tot de projecten, die elke Nijmegenaar in zijn of haar omgeving zullen opvallen. Het zijn niet alleen de grasstroken op het voormalige Plein 1944, het totaalkunstwerk met zitjes bij de Willemsweg, het ontwerpen van logo's, de plaquette voor het COC of als bedenker van *homoprinsje* of van de *Nieuwe kleren voor de keizer*. Altijd is Jac. wel in voor een iets andere kijk via een roze of anderskleurige bril. Hij laat je als toeschouwer van zijn objecten en projecten vragen, wat er eigenlijk aan de hand is. Hij zet je met een speelse touch op het andere been. Jac. Splinter staat via zijn kunstprojecten voor een vette knipoog en probeert daarmee de ogen van homo's en niet-homo's in Nijmegen te openen. Het is de subtiele hint als wapen, die elke Nijmegenaar aan het denken zet.

Clem Bongers bij de bank aan de Archipelstraat. Mozaïek in opdracht van de afdeling geriatrie UMC St. Radboud. Bijna niemand weet eigenlijk dat daar een foto van Clem (de partner van Jac.) op afgebeeld is.

V.: Hoe en wanneer, Jac., ben je met ontwerpen – ik zou eerder van concepten spreken – begonnen en welke naam mag ik qua beroep aan je geven?
A: Mijn eerste schreden heb ik in 1997 op het gebied van ontwerpen op de *Academie voor Industriële Vormgeving Eindhoven* gezet. Daarvoor werkte ik in een glas-in-lood-atelier en studeerde ik Nederlands. Dat was een eerste echte opleiding, die ik niet afgemaakt heb, maar waar ik later bij mijn vormgevingswerk van boeken veel plezier van had. Ooit schreef ik zo'n 3,5 jaar lang stukjes voor de *Zondagskrant* onder de titel *Zo Kan Het Ook*.
Ik speel ook vaak met taal. Heel breed gesproken is mijn beroep ontwerper. Ik ontwerp logo's, flyers, boeken, maar ook de plaquette, die aanleiding voor dit interview is. De meeste oudere homo's zullen wellicht weten, dat ik ook de *award* behorende bij de *Roze Loper* ontwierp. Zo ga ik bij tal van projecten te werk: ik wil actuele zaken met humor bij burgers in hun bewustzijn brengen. Kunst is voor mij toegepaste kunst.
Overigens laat ik mij net zo min als veel creatieve medehuurders van *de Vasim* niet meteen in een hokje plaatsen.
Ik doe aan diversiteit van dingen en voel me dus prima in deze omgeving, waar ontwerpers van allerlei projecten (bijvoorbeeld toneel- en filmopnamen, kostuumverhuur en zeefdrukkerij) werkzaam zijn. Kortom het zijn ludieke acties, net zoals bijvoorbeeld mijn roze idee voor Nijmegen. Soms leidt dat er ook toe dat – vanuit de politiek beschouwd – de relatie tijdelijk enigszins bekoelt, maar dat is het me als ontwerper en actievoerder wel waard.
V: Hier in je atelier, om me heen kijkend, zie ik ook de resultaten van je sprankelende ideeën- en bedenkprojecten in de vorm van kaarten, foto's en objecten. Hoe zou jij je achterliggende drive willen karakteriseren?
A: Je kunt zeggen, dat ik op de curieuze gang van zaken in deze wereld wil wijzen. Zo bedacht ik bij een opleidingsinstituut voor allochtone inburgeraars aan de Berg en Dalseweg een 'verkeersbord' met ZE POH NE SJWOM erop, dat betekent "Ik begrijp het niet" in het Pasto/Farzisch. *Het was een protest tegen de eerste officiële inburgeringsdag van zij van Verdonk.*
In het land van missionarissen en onderwijzers en in de politieke constellatie van dat moment, was het natuurlijk de bedoeling, dat mensen daardoor aan het denken gezet zouden worden. Met humor en vervreemding kun je meer bereiken dan met het opgeheven vingertje. Ik heb model gestaan voor het project *Herken de hetero*, waarbij de portretten van homo's en lesbiënnes op een kaart worden afgebeeld en er zich onder hen slechts een hetero bevindt. Erg leuk een keer als nette ideale schoonzoon geportretteerd te worden.
V: Ik zie hier nog andere zaken staan, die me enerzijds wel en soms niet bekend voorkomen. Zo zie ik een kaart rond het thema roze stad Nijmegen met de burgemeester als een van de afgebeelde personen op de Brug. Maar ook een door jou ontworpen sollicitatiepak met stropdas met het aparte opschrift "Heel erg belangrijke meneer".
A: Je doelt op de actie van het Nijmeegse verkeersbord van de Roze Vierdaagse 2005 **Nijmegen oudste roze stad van Nederland** met Burgemeester Guusje ter Horst. Die actie kennen de meesten nog wel, we staan in de top 10 van 1 aprilgrappen.
Ja, je ziet hiernaast, het sollicitatiepak met de stropdas, die als een serieuze grap zijn ontstaan. Het grijze pak is een echte *van-Dal*-aankoop, de stropdas een echt *Splinter*-bedenksel. Een soort van vervreemding met een knipoog; een met performance verbonden project in de tijd. Ik leen de stropdas graag uit aan mensen die op sollicitatiegesprek gaan, maar de baan niet willen hebben.
V: Zou je je richting en je professionele toekomstvisie nog wat nader kunnen karakteriseren?
A: Dat vind ik een goede vraag. In de veelzijdigheid van mijn ontwerpen, wanneer je daarop doelt, blijft de diversiteit centraal staan. Met 2D doel ik op mijn grafische ontwerpen, 3D op mijn beelden en met 4D op 'projecten in de tijd', zoals op Plein 1944, dat ongeveer 5 jaar heeft geduurd. Ik probeer aan alle drie aspecten in mijn ontwerpactiviteiten ook in de toekomst uiting te geven. Ik heb ze alle drie onmiskenbaar nodig om mij ten volle te kunnen ontwikkelen. Zo werk ik op dit moment aan een project, waarin ik wijs op het (on)bewuste gebruik van het opgeheven vingertje in foto's en strips. Het is heel opvallend in onze cultuur hoe vaak dat in afbeeldingen, in de werkelijkheid en de kunst een rol speelt. Van 28 november tot en met 8 januari exposeer ik collages van opgeheven vingertjes in de Foyer van de Lindenberg. De titel van de tentoonstelling is *Suske en Wiske en het opgeheven vingertje*. Dat zijn andere zaken dan de gevelsteen voor 40 jaar COC Nijmegen. Daarin speelt de ambachtelijkheid, de gedachte achter de materiaalkeuze, de roze driehoeken van de plaquette en de plaatsing van elementen als vormkeuze een belangrijkere rol. Ook dat is een onderdeel van mijn werk.
V: Ik meen me te herinneren dat je ook aan decorontwerp doet. Zo zag ik laatst in de toneelvoorstelling van *Gray* in *Ik weet het nog heel goed* een wasmolen?
A: Ja, ik ontwerp ook wel meer decor zoals die voor de *Pluijmshow* en een expositie van kindertekeningen voor het COS. Bij Gray spelen dan zaken zoals het praktische aspect van transport en makkelijke opbouw een rol, naast de themakeuze en het beoogde effect. Ik doe de dingen graag anders, op zoek naar nieuwe oplossingen en inzichten. Ik wil graag de bedenker van leuke dingen voor de Nijmeegse mens blijven, voor homo en niet-homo. En mensen graag in een vrolijke en kritische setting aan het denken zetten. Al is het maar via de *Enige Echte SplinterPartij* sinds 2002 in het Nijmeegse politieke krachtenveld. Kijk maar eens op mijn website www.jacsplinter.nl dan zie je wat ik zoal de hele dag doe. Ook leuk is de vraag *"Kun je er van leven?"* Dan kijk ik altijd naar mijn navel en zeg ik lachend *"Nee! ik ben pas 15 jaar directeur."*

[RC]

Jac. in zijn atelier. De QR code verwijst naar zijn website www.jacsplinter.nl

Het beeld en het plein aan de Willemsweg. Mozaïek en tegelwand.

Het Verkeerdbord met het Opgeheven Vingertje. Het vervangt alle verkeersborden want het betekent: "Let op!". Te zien op de tentoonstelling Suske en Wiske en het opgeheven vingertje in de Foyer van de Lindenberg t/m 8 januari 2012.

Stadscafé TouT

PINK CULINAIR

Deze week mag ik op de 'huusdiere' passen van een goede vriendin, die een weekje mag genieten van vrouwen in bikini en 'grote kanaries' onder de Spaanse zon. Een 'hund en fief katte', 'folgens mien wurden ut er elke dag meer. Ut liekt ier de 'stroat fan de week we'. 'Se sien oak biena alle moale swert' wat lastig is met voeren. "As je dur-uut wil ken je um de oek 'n burrel kriege, fanaofond".
De dichtstbijzijnde kroeg om de hoek blijkt Stadscafé TouT (v/h café de Nieuwe Maan). TouT is een gezellig café waar een ontzettend gemêleerd publiek komt. Laagdrempelig en toegankelijk en door de centrale ligging weten toeristen, journalisten, politiek en buurtbewoners dit café goed te vinden. Er is een lekker terras met een grote markies waar je heerlijk naar passanten kan kijken. Je hebt er uitzicht op de drukke Grotestraat waar altijd van alles gebeurd. In de zomer is er 's middags veel zon en in de ochtend kun je eventueel van de zon genieten op het tegenover gelegen terras van de collega's van café Mets. TouT is een café, waar de medewerkers nog interesse hebben in je verhaal en waar je telkens weer warm welkom wordt geheten door de eigenaren Kristie & George. George is geen onbekende in de horeca (zowel voor als achter de bar). Hij werkte eerder voor Golfbaan op het Rijk te Groesbeek en voor Borrelcafé het Vosje. Kristie werkte jaren bij café het Paleis aan de Priemstraat en neemt voor D66 deel in de Nijmeegse gemeenteraad. Je kunt er goede wijn per glas of per fles krijgen en bijzonder is ook de TouT Tumbler. Een mix geserveerd als een soort´spatje´ waardoor het allemaal een beetje betaalbaar blijft voor René met de kleine portemonnee. Naast een goede cappuccino of een speciaal biertje van de tap wordt ook de inwendige mens bij TouT goed verzorgd. Er is een Prendre le lunch ofwel bescheiden lunchkaart. Met gerechten variërend van een 'crouque de chervre', een verse tosti geitenkaas/honing/walnoot en spek desgewenst vegetarisch (€ 3,40), tot een huisgemaakt stoofpotje van Runderlende met brood (€ 7,80). Gedurende het borreluur (>16:00 uur) komt er ook regelmatig een plateautje van het huis voorbij met vers gesneden Pata Negra of oude Hollandse kaas. Leuk is ook de 'plate chocolat' een leistenen plateautje met diverse chocolades en mini chocofondue (€ 5,80). Op zondagmiddag is er vaak live muziek en worden met enige regelmaat thema-avonden georganiseerd. Kortom TouT heeft alles in huis voor een gezellige avond.
www.stadscafetout.nl

[SH]